

Print

Total: 17 pages

Save

Cancel

Destination

Save as PDF

Pages

Custom

1-8,10-18

Pages per sheet

1

1-8,10-18 without 9
(we want to delete page 9)

Դրամավարկային քաղաքականությունը հանդիսանում է պետության կողմից իրականացվող տնտեսական քաղաքականության հիմնական բնագավառներից մեկը: Մենք գիտենք, որ շուկայական տնտեսությունը մշտապես ենթարկվում է ցնցումների և հանդիսանում է անկայուն համակարգ: Այս պայմաններում պետության միջամտությունը անխուսափելի է դառնում: Դրամավարկային քաղաքականությունը հնարավորություն է տալիս կարգավորել տնտեսությունը անուղղակի գործիքներով՝ ազդելով փողի առաջարկի և տոկոսադրույքների վրա, տնտեսական ակտիվության, ազգային եկամտի և, հետևաբար, հասարակության բարեկեցության վրա:

Վերջին մի քանի տասնամյակների ընթացքում տնտեսական քաղաքականություն իրականացնողները որպես տնտեսական քաղաքականության նպատակ ավելի մեծ տեղ են տալիս գների կայուն մակարդակին: Գների կայունությունը ցանկալի է, որովհետև աճող գները տնտեսությունում անորոշություններ են ստեղծում և կարող են վտանգել տնտեսական աճը: Ոչ միայն տարբեր հասարակական հարցումներն են ցույց տալիս հասարակության թշնամանքը գնաճի նկատմամբ, այլ նաև աճող փաստարկների քանակը, որոնք բերվում են ապացուցելու համար, որ գնաճը հանգեցնում է ցածր տնտեսական աճի: Գնաճը դժվարեցնում է նաև ապագայի կանխատեսումը: Եվ քանի որ գնաճը հանդիսանում է զուտ մոնետար գործոն, դրանով էլ բացատրվում է դրամավարկային քաղաքականության կատարված և կատարված

նկատված է փողի տեսությունը: Սա տնտեսություններում: Այն հասարակության տնտեսական քաղաքականության քայլ էր բարտեռային արհիմն: Մեկնակցիաների միջոցով: Դրանք փողը որպես փոխանակման միջոց: Փողի ֆունկցիաների միջոցով: Դրանք երեքն են կամ չորսը՝ վարկավորում, համակարգում, չափափակում: 4. Մարքսը տարանջատում է փողի հիմն